

**ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ
КОЛЕДЖ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА
«КИЇВСЬКА МУНІЦИПАЛЬНА АКАДЕМІЯ ТАНЦЮ
ІМЕНІ СЕРЖА ЛИФАРЯ»**

**«GLORIFICATIO: CORPUS – VOX – ANIMA»
ОДНОАКТНИЙ БАЛЕТ
НА МУЗИКУ ДЖАКОМО ПУЧЧІНІ *MESSA DI GLORIA***

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи
(творчого проєкту)
на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Здобувача вищої освіти
2 курсу 2К групи
Демідової Олени Володимирівни
Керівник:
Заслужений артист України,
доцент кафедри хореографічних
та мистецьких дисциплін, голова
Художньої ради КМАТ ім.
Сержа Лифаря **Дмитро**
КЛЯВІН

Рецензент:
Надія ЯТЧЕНКО

Захищено на засіданні екзаменаційної комісії
Протокол № _____ від _____ р.

Київ, 2025

ЗМІСТ

ВСТУП	3
АНАЛІЗ ДЖЕРЕЛЬНОЇ БАЗИ	5
1. Аналіз літератури та джерел, що використовувались при реалізації творчого проєкту.....	5
2. Джерело постановки	6
3. Обґрунтування композиційно-драматургічної побудови твору	7
ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ВІДОМОСТІ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ «GLORIFICATIO: CORPUS – VOX – ANIMA»	10
1. Лібрето	10
2. Форма, жанр, стиль. Ідейно-тематичний аналіз	11
3. Композиційно-архітектонічна побудова	12
4. Дійові особи та їхня характеристика	12
5. Характеристика музичної основи хореографічного твору	13
6. Сценарно-композиційний план	14
7. Сценографія творчого проєкту	19
ВИСНОВКИ	22
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	23
ДОДАТКИ	25

ВСТУП

Обґрунтування вибору теми творчого проєкту

У сучасному сценічному мистецтві особливо актуальними є міждисциплінарні форми, в яких поєднуються різні засоби художнього висловлення – звук, рух, голос. Саме такий підхід реалізовано в постановці «*Glorificatio: Corpus – Vox – Anima*», що поєднує хореографію, вокал і живу оркестрову музику. Цей проєкт створений на музику Джакомо Пуччіні «*Messa di Gloria*», яка слугує не лише музичним тлом, а й основою для сценічного розгортання драматургії.

Мета творчого проєкту – створити оригінальну хореографічну постановку на музику *Messa di Gloria* Дж. Пуччіні, в якій через єдність тіла, голосу й музики розкривається тема прославлення – *glorificatio* – як акт сценічної духовної єдності.

Завдання творчого проєкту:

- провести аналіз музичної драматургії *Messa di Gloria* як основи постановки;
- розробити концепцію сценічної тріади: *Corpus – Vox – Anima*;
- визначити головні художні символи постановки (вуаль, предмет (стілець), тінь, дихання);
- створити сценічний простір триптиху: музиканти – танцівники – вокалісти;
- побудувати хореографічну партитуру (хореографічний текст) на основі сучасно-неокласичної лексики;
- втілити пластичну драматургію преображення – від тілесного до духовно-емоційного;
- забезпечити взаємодію виконавців через композицію, світло, рух і тишу.

Новизна творчого проєкту:

- концепція базується на ідеї триєдності сценічного висловлення – тіла, голосу та музики – як трьох нерозривно пов'язаних, але різних способів

сценічної передачі змісту;

- кожен елемент виконує свою функцію й активує та посилює решту;
- застосування авторських методів через які постановка апелює до глядача не через сюжет, а через символи, ритм, тінь, світло, взаємодію;
- сучасне бачення перформансу.

Практичне значення творчого проєкту

Одноактний балет «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» може бути представленим як в театральному залі, так і на камерних сценах. Це приклад новочасного підходу до сценічного простору, так званого, орієнтованого на глибоке осмислення, сприйняття та участі глядача як єдиного цілого з продемонстрованим дійством.

Участь танцівників у проєкті сприяє підвищенню їх виконавського рівня, розширенню акторського та хореографічного діапазону, опановуючи нові техніки перформативного мистецтва та нові тенденції сучасного просторового рішення.

Просвітницька та виховна роль творчого проєкту надає можливість танцівникам та глядачам осмислити актуальність трансформованого сценічного матеріалу.

Апробація творчого проєкту

Творчий проєкт був представлений на сцені ліонської консерваторії, а також продемонстровано та перевірено під час передзахисту кваліфікаційної роботи на платформі ZOOM через демонстрацію на екран у великій залі КМАТ імені Сержа Лифаря. Також робота буде продемонстрована під час захисту кваліфікаційної роботи (творчого проєкту).

Структура та обсяг пояснювальної записки

Пояснювальна записка складається зі вступу, аналізу джерельної бази, художньо-аналітичних відомостей, висновків, списку використаних джерел (12 найменувань), додатків (5 позицій). Загальний обсяг роботи – 29 сторінок, з них основного тексту – 22 сторінки.

АНАЛІЗ ДЖЕРЕЛЬНОЇ БАЗИ

1. Аналіз літератури та джерел, що використовувались при реалізації творчого проєкту

Для процесу реалізації творчого проєкту було використано комплекс методів, що забезпечили як теоретичне, так і практичне осмислення і втілення постановки:

- аналітичний метод – для глибокого вивчення музичної драматургії *Messa di Gloria* Дж. Пуччіні, її структури, емоційної палітри та відповідності хореографічному задуму;
- метод художньої інтерпретації – для створення концепції сценічного триптиху «*Corpus – Vox – Anima*» та образної системи (стілець, вуаль, тінь, ансамблеві структури);
- спостереження – як за репетиційним процесом, так і за взаємодією виконавців різних сценічних мов: танцівників, вокалістів, музикантів;
- практичне моделювання – втілення хореографічного задуму у сценічному просторі, корекція композиційного рішення у відповідь на реальні умови репетицій і сцени;
- відеоаналіз – перегляд і розбір відеофрагментів постановки, аналіз танцю та загального руху, взаємодії з музикою та світлом.

Ці методи дозволили створити повноцінну, осмислену та органічну роботу, яка поєднує різні форми сценічного висловлення в єдиній цілісній структурі, не перебиваючи, а доповнюючи і розкриваючи один одного.

Для глибшого розуміння сучасного мистецтва, було також проаналізовано декілька науково-популярних джерел, але корисними стали, такі як: Menez Chapleau «*L'acteur chosifié : nouvelles technologies et composition théâtrale*», Banes, S. «*Terpsichore in Sneakers: Post-Modern Dance*», Foster, S. L. *Choreographing Empathy: Kinesthesia in Performance*.

Окрему увагу приділено вивченню сценографічного простору. Задля цього проаналізовано тези до лекцій, розробником яких є Мазур І.В.

2. Джерело постановки

Особистим джерелом натхнення для створення «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» стала хореографічна постановка Моріса Бежара *Sonate à trois*, переглянута в VÉjart Ballet Lausanne. Постановка Бежара, натхненна п'єсою Жана-Поля Сартра *Huis clos*, досліджує ідею замкненості, взаємної залежності та напруги між трьома персонажами в кімнаті без виходу.

«*Sonate à trois trous*» (іноді помилково пишеться як «*trous*», хоча точна назва – «*Sonate à trois*») – це балет, поставлений Морісом Бежаром у 1982 році на музику «*Сонати для двох фортепіано і ударних*» Бели Бартока. Постановка належить до камерного періоду творчості Бежара і є прикладом його глибокого інтересу до музичної структури та філософського змісту руху.

Бежар досліджує три сутності (чоловік–жінка–чоловік або ж три аспекти однієї особистості), які перебувають у постійному русі – між гармонією та конфліктом.

Бежара цікавить не сюжет у класичному розумінні, а внутрішня логіка музики й енергетика стосунків. Він передає емоційне напруження засобами мінімалістичної, але дуже точної хореографії.

Стільці у «*Sonate à trois*» – ключовий елемент сценографії. Вони не просто реквізит – це *символи особистого простору, позицій у стосунках, опори* або ж *ізоляції*.

Символіка стільця перегукується із філософськими темами – контролю, стабільності, втрати та опори в нестабільному світі.

Цей принцип ізольованого простору та трикутної взаємодії виконавців став відправною точкою для задуму цієї постановки. Як і у «*Sonate à trois*», фізичні об'єкти (зокрема, стільці) набувають сценічного значення і служать як розділювачі, опори, символи. Проте на відміну від трагічного зіткнення у постановці Бежара, *Glorificatio* фокусується на поступовому переході від роздільності до єдності через сценічну взаємодію.

3. Обґрунтування композиційно-драматургічної побудови твору

Творчий проєкт «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» є авторською хореографічною постановкою, що поєднує три потужні форми сценічного мистецтва – танець, живу музику та вокал – у єдиній сценічній взаємодії.

У постановці органічно взаємодіють:

- Corpus (тіло) – як інструмент хореографічного висловлення;
- vox (голос) – як спів у виконанні вокалістів;
- anima (душа) – як невидима, але відчутна присутність у кожному сценічному русі.

Ці три складові не функціонують як окремі елементи, а розкриваються як єдиний сценічний організм, що здійснює прославлення, возвеличення – glorificatio – через рух, звук і тишу.

Хореографічна структура базується на сучасно-неокласичній лексиці з елементами пластичного театру, побудована як сценічна містерія: поступова поява, зіткнення і злиття трьох виражальних сутностей у спільному русі до внутрішнього перетворення.

Постановка має концептуальну форму триптиху, кожна частина якого присвячена окремому «голосу», проте саме їхня взаємодія творить цілісну хореографічну драматургію.

Обраний матеріал і форма реалізації спрямовані на досягнення високого художнього рівня, що відповідає вимогам кваліфікаційної роботи майбутнього балетмейстера-постановника, і покликані засвідчити здатність до самостійного художнього мислення, аналітичного вибору засобів сценічної виразності та реалізації повноцінного творчого задуму в просторі професійного театру.

Вибір музичного матеріалу – *Messa di Gloria* Джакомо Пуччіні – зумовлений її масштабною драматургією, сакральним наповненням і внутрішньою емоційною глибиною. Пластична мова сучасно-неокласичного танцю дозволяє не ілюструвати зміст музики, а відрефлексувати її через тіло, доповнити та збагатити рухом.

У постановці реалізується концепція *триптиху сценічних голосів*:

- **Corpus** – тіло як джерело руху й пластики,
- **Vox** – голос як сила живого звучання,
- **Anima** – душа як вища мета сценічного одкровення.

Таке осмислення дає змогу розкрити сцену не як простір демонстрації, а як простір *преображення*, в якому танець, музика й спів існують у рівноправному резонансі (не балет на музику..., не шоу-балет для співу..., а рівноправний тандем артистів різного жанру на сцені).

Anima (душа) присутня у роботі не як релігійне поняття і не як четверта складова, це і є уособлення всього триптиху і відображення енергетичної сутті постановки, центральне поняття, яким об'єднані три сценічні мови вираження. Душа проявляється в усьому, в тиші і паузі, у зникненні і у прояві голосу, руху, візуальних елементах (вуалі, предметах), в погляді, в жесті, пластиці, вібрації тощо.

Три рівні, три шари постановки формують *сценічну містерію* – простір, де відбувається не розповідь, а присутність. Ці компоненти не співіснують ізольовано, а утворюють єдиний сценічний механізм, де посилюючи інших активує свою функцію.

Тіло – це не тільки фізичне тіло виконавця, а носій ритму, простору, присутності. Через хвилеподібні рухи, пластику спини, плечей і рук створюється стан сценічного «дихання».

Голос – вокальна складова, що доповнює емоційний зміст і функціонує як «внутрішнє звернення». Голос звучить зсередини сцени – як тло, як енергія, що веде.

Музика – живе інструментальне звучання, представлене оркестром. У цій постановці музиканти не виконують роль звукового фону, а є активним учасником сценічного простору. Їхня фізична присутність безпосередньо на сцені, а не лишень в оркестровій ямі, визначає темп, енергетику та структурну

логіку постановки. Оркестр виступає як ритмічний і тембральний каркас, навколо якого вибудовується хореографія і вокал. Живе звучання створює непередбачувану змінність динаміки, яка впливає на пластику тіла та темпоритм голосу. Завдання творчого проєкту– не показати і розповісти, а заставити відчувати. Саме в цьому полягає художня унікальність концепції.

ХУДОЖНЬО-АНАЛІТИЧНІ ВІДОМОСТІ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ «GLORIFICATIO: CORPUS – VOX – ANIMA»

1. Лібрето

Грає оркестр, поступова плавна поява вокалістів. Вуаль, як туманна пелена розсувається, очищуючи простір. З'являються танцівники, які рухаються спинами до глядача, встановлюючи початкову вісь тіла у просторі.

З першим звучанням голосу запускається жестова хвилеподібна пластика. Відбувається орієнтація на вокалістів – тіло починає реагувати на звукову присутність. Статика. Завмирання як частина дії. Просторова ротація: вертикальне зміщення фокусу.

Manolì опиняється у вихорі, що символізує енергетичне поле. Після падіння поля Manolì намагається відновити структуру вихору. Розміщується на стільцях, що вводить додатковий вертикальний рівень. Завмирання дії, акцент на музичній складовій. Вихід.

Ensemble прогресуючою ходою входить та відновлює взаємодію з виконавцями музичного жанру. Розташування групи спиною до глядача.

Duo (Louane, Meliane): окремо від групи, паралельна лексика, фіксація уваги на ізоляціях. Поєднання в єдину масу, динамічна зміна темпу, з'являється багатофокусність, контраст між імпульсом і завмиранням. Робота зі стільцями – фіксація вертикалі.

«GLORIA!» – максимальне розкриття корпусу, потужна вертикаль жесту, підняття рук і стільців до гори.

Реприза тріо з підвищеною динамікою. Виконавці на краю сцени відображають пластично енергію руху, танцівниця бокового плану являється зв'язуючою ланкою між музикантами та танцівниками, візуалізуючи контекст. Відхід від стільців, окрім однієї танцівниці, яка залишається сидячи на передньому плані, як частинка внутрішнього протесту, незалежно від маси. Поступове канонічне включення танцівників.

Перехід групи в єдине ціле, формуючи зв'язок тілесно. Поклик танцівниці переднього плану і відгук групи, формування лінії – реакції за визначеним «лідером». Розпад групи, повернення до стільців, побудова основи композиції через лінії-траєкторії з новим розташуванням. Завершення епізоду, вихід зі сцени.

Credo – вихід Olena (образ душі) з вуаллю на обличчі. По стільцях виходить Manoli, як провідник, окреслюючи траєкторію для Olena. Відбувається інтенсифікація взаємодії.

Вхід Mugiам (тінь душі) покритою вуаллю і її супротив до намірів провідника. Симетрія в русі. Спроба провідника втримати ніжну душу. Змінюється рівень уваги. Душа, не зважаючи на піднесення відходить в сторону за своєю тінню.

Легка синергія рухів Camille і Chloé породжують новий руховий мотив. Позичування танцівників у вертикальній площині. Всі йдуть до возведення за покликом провідника (піднімаються на стільці), обличчями до глядача. Вуаль циркулює як візуальний маркер завершення процесу об'єднання. Поступове згасання світла.

2. Форма, жанр, стиль. Ідейно-тематичний аналіз

Форма – одноактний балет.

Жанр – есеїзм.

Стиль – сучасно-неокласичний.

Час дії – умовний.

Місце дії – свідомість, простір.

Тема – возвеличення *glorificatio* через рух, звук і тишу.

Ідея – віднайти шлях від роздільності до єдності створивши синергію.

Надзавдання – створити єдиний сценічний механізм.

Конфлікт – не існує, сцена – простір співналаштування, працює з якістю присутності тіло-голос-простір.

Наскрізна дія – занурити в сценічну містерію глядачів, як складову

цілісного сценічного простору.

3. Композиційно-архітектонічна побудова

Чотири частини постановки побудовані як послідовні фази пластичної та просторової трансформації, що ґрунтуються на музичній драматургії «Messa di Gloria», але не відтворюють її в прямій ілюстрації.

Експозиція – Оркестр, поява вокалістів, вуаль розсувається очищуючи простір. Орієнтація на вокалістів, запускається жестова пластика.

Зав'язка – Manoli та енергетичне поле, початкова структура сценічної взаємодії.

Розвиток дії – Ensemble розширює рух у просторі, вводить групову динаміку, канон, симетрії та контрастні темпи. Це етап розгортання тілесної мови.

Кульмінація – Credo фокусується на взаємодії між тілом і матерією, вводить концепт тіні. Тут рух мінімізується, а значення переноситься на присутність, ізоляцію, паузи.

Розв'язка – Anima завершує структуру стабілізацією — від багатоголосся руху до єдиної вертикалі, сильного об'єднання.

Фінал – Вуаль завершує процес об'єднання.

Хореографія виконує функцію узгодження всіх сценічних складових: руху, голосу, музики, світла. Кожна частина не є автономною, а логічно витікає з попередньої, зберігаючи безперервність темпу, осей та мотивацій. Постановка працює як сценічний процес формування взаємодії — від хаотичного руху до впорядкованої присутності.

4. Дійові особи та їхня характеристика

Manoli – образ провідника тіла. Його соло в частині Gloria символізує тілесну присутність, внутрішній порив, пошук і рух до провітлення. Він відкриває простір тілесного в сцені, з якого народжуються інші енергії.

В частині Credo його поява організовує сцену як хореографічний перехід

між тілесним і духовним. Він формує траєкторію, по якій інші постаті з'являються у сцені.

Olena – носій образу душі. Вона, як аніма, з'являється з вуаллю у Credo, уособлюючи духовну присутність, інтуїцію, тишу, взаємодіє з провідником і тінню. Її рухи плавні, обережні, ніби прокладають невидимі шляхи.

Myriam – тінь Олени, візуальне втілення аніми. Її рухи точніші, стриманіші – як відлуння або віддзеркалення душі, що ще не проявилась повністю.

Camille i Chloé – фінальна пара, що символізує повернення в людське тіло. Їхній рух сповнений спокою й завершеності. Вони закріплюють результат glorificatio – з лиття всіх енергій сцени в завершеній формі.

Louane, Meliane – двоєдність жіночого початку в сцені Gloria. Танцюють в дуеті, символізуючи голос внутрішнього ества, співоче дихання тіла.

Lola, Jade, Claire – динамічна трійка з частини Ensemble. Вони приносять силу, просторову енергію, акцент і конструктивний імпульс у дію постановки.

5. Характеристика музичної основи хореографічного твору

Творчий проєкт «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» побудований на музиці Джакомо Пуччіні «Messa di Gloria» – творі, що поєднує духовну форму меси з оперною експресивністю. Цей музичний матеріал виявився особливо сприятливим для хореографічного втілення, оскільки він містить не лише глибоку емоційну палітру, а й внутрішню драматургічну лінію, що дозволяє створювати сценічний рух не за принципом ілюстрації, а як окрему пластичну партитуру.

«Messa di Gloria» має п'ятичастинну структуру: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei. У постановці використовуються фрагменти, що найбільш точно відповідають драматургії сценічного триптиху. Вокальні та інструментальні фрагменти чергуються, нашаровуються, створюючи простір для різних станів: зосередження, пробудження, пошуку, возз'єднання,

преображення.

Особливо значущим для хореографії є фрагмент Gloria (що й дало назву всій постановці) – з його хвилеподібною динамікою, чергуванням хорів і соло, чіткою структурністю та внутрішньою експансією.

6. Сценарно-композиційний план

Сцена	Сцена	Учасники	Музика	Світло	Тривалість
1	Gloria	Оркестр, танцюристи, соло Manoli	"Messa di Gloria" Джакомо Пуччіні	світло м'яке	00:00 16:25
2	Ensemble	Duo (Louane, Meliane), оркестр, танцівники	"Messa di Gloria" Джакомо	Локальне біле, світлий тон	16:25 30:15
3	Credo	Olena, Manoli, Myriam	"Messa di Gloria" Джакомо Пуччіні	світло м'яке	30:15 36:31
4	Finale: Anima	Біллі Мілліган, Адалана	Virginio Aiello — «Van Gogh».	Тепле розсіяне світло, рожеві, бежеві відтінки	36:31 40:38

Загальна тривалість – 40:38

7. Сценографія творчого проєкту

Постановка «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» створена як сучасна балетна постановка в стилі неокласики, яка поєднує хореографію, вокал і живу оркестрову музику. В основі – глибоке прагнення вийти за межі тілесного стандартного танцю, щоб створити сценічний проєкт, у якому тіло, голос і звук функціонують як три рівноправні мови-способи сценічного вираження.

Музична основа – «Messa di Gloria» Джакомо Пуччіні – обрана не випадково: цей твір поєднує оперну емоційність із духовною величчю меси. Він створює гармонійне середовище для руху, щоб не ілюструвати музику, а виникати дії з неї.

Сценічна конструкція побудована як живий триптих:

- у центрі – танцівники, пластичне поєднання тілесного і духовного;
- посередині – музиканти, джерело ритму та звуку;
- позаду – вокалісти в чорному одязі, як дзеркало звучання.

ВИСНОВКИ

Робота над постановкою «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» тривала протягом кількох етапів, охоплюючи аналіз музичного матеріалу, розробку структури сценічного триптиху, створення хореографії, а також інтеграцію вокального та інструментального компонентів. Комплекс методів та різноманітні джерела, що забезпечили як теоретичне, так і практичне осмислення для втілення постановки створили міцне підґрунтя та дали поштовх для реалізації.

На початковому етапі особливу увагу було приділено просторовій організації: точне розташування вокалістів, музикантів і танцівників стало фундаментом композиційної побудови.

Хореографічна робота відбувалася в тісному контакті з музичним матеріалом. Рух розроблявся не як ілюстрація звуку, а як паралельний вираз, що має власну драматургію. Важливу роль відігравали репетиції з предметами (стільці, вуаль), у яких відпрацьовувались не лише пластичні дії, а й ритмічні акценти, темпоритм, паузи, симетрія.

Особливо складною, але водночас надзвичайно важливою була взаємодія між трьома типами виконавців: танцівниками, співаками та музикантами. Робота з вокалістами вимагала чіткого погодження моментів пауз, жесту, напрямку погляду; взаємодія з оркестром – витримки темпу, тембрального резонансу. Поступово було досягнуто внутрішнього ансамблю, у якому всі виконавці діяли як єдиний сценічний організм.

У процесі постановки виникали як технічні, так і художні виклики.

Найважчими були:

- досягнення злагодженості в ритміці й диханні між виконавцями різних жанрів;
- організація простору так, щоб жоден елемент не домінував, а лише посилював інші;
- збереження цілісності композиції при наявності безсюжетної, символічної структури.

Ці труднощі були подолані завдяки поетапному впровадженню сценічного матеріалу, регулярним аналітичним обговоренням із виконавцями та гнучкості хореографічного мислення. У процесі репетицій деякі сцени зазнавали змін: зокрема, вхід вуалі було перенесено, а окремі рухові елементи замінено більш органічними за енергетикою.

Творчий проєкт «Glorificatio: Corpus – Vox – Anima» став підсумком професійного та художнього розвитку як балетмейстера-постановника. Постановка реалізувала ідею-мрію створення сценічного триптиху. Завдячуючи активній співпраці та щирій відкритості до задуму танцівників, вокалістів та музикантів, а також можливостям представленим в межах проєкту підтримки юних хореографів у французькій консерваторії отримала змогу втілити свій задум.

Робота над проєктом продемонструвала здатність:

- аналітично працювати з музичним матеріалом духовного жанру;
- створювати хореографію на основі сучасно-неокласичної лексики;
- організовувати взаємодію між представниками різних сценічних дисциплін (танцюристи, вокалісти, музиканти);
- будувати сценічний простір, у якому кожен елемент має символічне та емоційне навантаження.

Найважливішим висновком стало усвідомлення, що професія балетмейстера виходить за межі створення танцю. Вона передбачає стратегічне мислення, гнучкість у роботі з людьми, здатність до художнього узагальнення та сценічної композиції. Завдяки цьому проєкту я поглибила розуміння ролі танцю в міждисциплінарному мистецтві та окреслила вектор власного подальшого розвитку як хореографа

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мазур.І.В. Художник-сценограф - автор декорації-концепції (тези лекції для студентів V курсу), ЛДУФК ім. Івана Боберського, Львів-2022 URL: <https://www.ldufk.edu.ua/wp-content/uploads/2023/10/lekcziya-11-1.pdf> (дата звернення 10.02.2025)
2. Пуччіні Джакомо. Messa di Gloria: партитура.
3. *Sonate à trois*, Béjart Ballet Lausanne URL: <https://www.bejart.ch/ballet/sonate-a-trois/> (дата звернення 05.02.2025)
4. Menez Charpleau *L'acteur chosifié : nouvelles technologies et composition théâtrale* Uploaded (2019) | Journal: L'acteur face aux écrans Academia.edu https://www.academia.edu/40245447/L_acteur_chosifi%C3%A9_nouvelles_technologies_et_composition_th%C3%A9%C3%A2trale
5. Baner, S. *Terpsichore in Sneakers: Post-Modern Dance*. Wesleyan University Press Middletown, Connecticut., 1987, *ETERA* <https://www.etera.ee/zoom/41623/view?page=10&p=separate&tool=info&view=0,0,2383,3398>
6. Foster, S. L. *Choreographing Empathy: Kinesthesia in Performance*. This edition published in the Taylor & Francis e-Library, 2011 https://api.pageplace.de/preview/DT0400.9781136893452_A25777230/preview-9781136893452_A25777230.pdf
7. Hester, Zoe, "Storytelling through Movement: An Analysis of the Connections between Dance & Literature" (2018). <https://dc.etsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1498&context=honors>
8. Методичні рекомендації до творчих кваліфікаційних робіт студентів КМАТ. — Київ: КМАТ, 2024.
9. Власні нотатки, спостереження, відеозаписи репетицій, фото- та відеоматеріали постановки.

Інтернет джерела:

1. Біографія. *Max Richter*. URL: <https://maxrichtermusic.com/pages/info>
(дата звернення 05.02.2025)
2. Звук і тиша Арво Пярта. *Музика український інтернет-журнал*.
URL: <https://mus.art.co.ua/zvuk-i-tysha-arvo-piarta/> (дата звернення
05.02.2025)
3. Virginio Aiello: Artist Spotlight. *iMusician*.
URL: <https://imusician.pro/en/resources/artist-spotlight/virginio-aiello>
(дата звернення 05.02.2025)
4. Walkthrough: Olafur Arnalds Stratus by Spitfire Audio. *Sample Library Review*.
URL: <https://www.samplelibraryreview.com/developer-videos/walkthrough-olafur-arnalds-status-by-spitfire-audio/> (дата звернення
05.02.2025)

ДОДАТКИ

Фото з особистого архіву

